

rat. Nu am învățat nimic despre Domnul Isus și despre Biblie. Când mă supărau, eu eram nervos, mă certam și vorbeam urât cu ei.

Într-o sâmbătă am mers la clubul pentru surzi din Baia Mare, pentru un concurs de prăjituri. Acolo m-am întâlnit cu Nelu Cîrțiu, care m-a invitat la biserică să cunosc despre Dumnezeu. Pentru că localitatea Prislop este departe și nu am cu ce să vin, Zoltan și soția lui, Bianca, m-au chemat pentru un timp să locuiesc împreună cu ei. Timp de 3 luni am stat la familia lui Zoltan și am venit la închinare și studiu biblic la Biserica Biruința. Aici am auzit despre iubirea lui Dumnezeu pentru omul păcătos și despre jertfa lui Isus Cristos. Aici am învățat să mă rog și să cer iertare lui Dumnezeu.

Anul trecut în 2015, de Revelion am mers la o tabără pentru surzii creștini, la Cluj. Acolo am descoperit mai mult Cuvântul lui Dumnezeu, am înțeles și mai

mult datorită explicațiilor pentru surzi și modului de exprimare al surzilor, adică pantomimă.

Am găsit pe Isus, salvatorul meu. El a schimbat viața mea. Acum am pace, bucurie și am speranța că într-o zi voi fi cu El în cer.

Vreau să mă pocăiesc de tot ce am făcut rău și să mărturisesc prin botez credința mea în Domnul Isus. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru că m-a ales și mi-a dat mântuire.

2 Tesaloniceni 2:13 *“Noi însă, frați prea iubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului.”*

Mulțumesc lui Isus pentru că m-a salvat de păcat și vreau toată viața să-L ascult.

Ianoș Szabo

Rugați-vă :

- pentru a avea o închinare după voia Domnului
- pentru zădărnicierea planurilor Diavolului
- pentru cei care îl mărturisesc azi pe Domnul în apa botezului: să fie întăriți, să nu se abată de pe cale, să privească la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus.
- pentru prietenii Casei Domnului, la

- rândul lor să primească mântuirea
- pentru Cuvântul vestit: să atingă inimile ascultătorilor
- pentru cei în suferință din poporul Domnului
- pentru fratele pastor (sănătate, putere, călăuzire) și familia lui

“Rugați-vă neîncetat.”
1 Tesaloniceni 5:17

Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Cristina Goron
Tehnoredactare: Roxana Tentiș, Dan Matei

Anunțuri

Joia Mare, ora 18.00 Slujbă de închinare.
Cina Domnului

Vinerea Mare, ora 18.00 Slujbă de închinare
Duminică, orele 10 și 17 Slujbe de închinare.
Învierea Domnului

„Și Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi cu puterea Sa.”
(1 Corinteni 6:14)

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

MĂRTURIILE CELOR CARE SE BOTEAZĂ

Veniți să vadă lumea toată
Căci nici chiar crinii albi din văi
N-au strălucire-aceea minunată
Ce stă aprinsă în copiii Săi.

Veniți să vă cuprindă roua
Din rădăcină până la petale
Căci taina nașterii de-a doua
E că în El nu se mai moare.

Veniți s-audă mărturia
Atât de scumpă a acestor flori
Și alții să cunoască mântuirea
Trăind ai nașterii din nou flori.

Veniți spre-a împodobi pământul
Să fie-n lumea asta numai flori
Și semănând cu drag Cuvântul
Mireasma lor să treacă și dincolo de nori.

Veniți spre a sorbi Lumina
Și a umbla pe veci legați de El
Noi, florile de jos să fim cununa
Spre-nveșmântarea frunții lui
Cristos în cer.

FLORI DE APRILIE

Veniți voi florilor de-april
Să răspândiți în jur parfumul
Că-al vostru suflet de copil
S-a întâlnit cu El și nu cu drumul.

Veniți voi flori așa frumoase
Plantate în grădina sfânt-a Lui
Prin plata jertfei glorioase
Sunteți de-acum buchetul cerului.

pastor Daniel Chereji

MĂRTURIILE CELOR CARE SE BOTEAZĂ

Numele meu este **Mihali Claudia**. M-am născut în localitatea Borșa în 1994. Părinții mei sunt ortodocși, dar eu nu mergeam la biserică. Într-o zi făceam curățenie în cameră și am găsit o Biblie în dulap. Curioasă, am început să citesc, dar nu am înțeles nimic.

Am fost dusă la școala specială pentru surzi de la Cluj. Am luat Biblia cu mine și am păstrat-o în camera mea. Am început să vorbesc cu alți surzi despre Biblie, să pun întrebări, dar ei nu mi-au dat răspunsuri.

Când am început cursurile la Școala Profesională din Cluj, o persoană dintre surzii de acolo m-a chemat la o biserică. M-am gândit ce să spun, pentru că nu știam ce înseamnă biserică și ce se face acolo.

Am hotărât să merg la biserică pentru surzi și când am văzut că acolo se citește și se explică Biblia, am înțeles că Dumnezeu ne-a adus aici și am descoperit că este El de minunat. La acea biserică a avut loc un botez, dar eu nu eram hotărâtă să-L mărturisesc pe Isus, m-am gândit ce va spune familia mea, nu am vrut să am probleme și discuții cu ei, am vrut să fie pace.

După ce am absolvit școala profesională am stat acasă un timp de 3 ani și m-am

„luptat” să citesc Biblia și s-o înțeleg încetul cu încetul. Nu am avut pe cineva care să mă ajute.

I-am cunoscut pe Zoltan și pe Bianca, soția lui, care a venit la mine și mi-a povestit multe lucruri din Cuvântul lui Dumnezeu. M-au luat la ei acasă și m-au ajutat să-L cunosc mai mult pe Domnul Isus Cristos. Cu ei am venit la Biserica Biruința, unde am găsit răspunsuri la întrebările care mă frământau.

Am înțeles că sunt păcătoasă, că am făcut mult rău în viața mea, am vorbit urât, eram nervoasă, nu aveam răbdare. Acum am înțeles că am nevoie de iertare și că Dumnezeu mă poate ierta de păcatele mele, dacă mă pocăiesc cu adevărat. Am cerut iertare Domnului Isus pentru tot ce am greșit și i-am cerut să mă curățească de păcatele mele. Și Cuvântul lui Dumnezeu a făcut o mare schimbare în viața mea. Acum sunt fericită și mă bucur împreună cu Biserica pentru că putem să-L laudăm pe El.

Am nevoie de o Biblie în viața mea. Ea este Cuvântul lui Dumnezeu, este lumină și bucurie pentru mine. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru că m-a chemat să-mi dea mântuirea, mulțumesc pentru că Domnul Isus a murit pe cruce pentru mine, pentru că a plătit păcatele mele și pentru că mi-a eliberat viața. Vreau să-L urmez pe El toată viața mea și vreau să-L ascult.

Claudia Mihali

**"Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez."
(Efeseni 4:5)**

Mă numesc **Blidar Ghiță**, am 44 de ani și m-am născut în Odești, județul Maramureș, într-o familie de creștini ortodocși.

În copilărie, mergeam cu părinții la biserică doar formal pentru că de multe ori nici nu intram în biserică, ci stăteam în curte cu prietenii la povești. După ce am devenit adolescent, am venit la școală în Baia Mare și frecventam biserica foarte rar, aproape deloc. M-am căsătorit și Domnul m-a binecuvântat cu o soție frumoasă, iubitoare și două fete minunate. La câțiva ani după căsătorie, am fost nevoiți să mergem la muncă în străinătate, timp în care fetele au rămas în grija bunicii. În acest timp, mama mea, împreună cu fetele au frecventat biserica „Biruința”, ea devenind copilul Domnului.

Când ne-am întors noi în țară, am găsit în ea o persoană schimbată și prin intermediul ei am venit și eu și soția mea la biserica „Biruința”. Am venit aici la biserică timp de 2 ani, după care, soția și fiica mea Camelia s-au hotărât să-L mărturisească pe Domnul în apa botezului, însă eu eram nehotărât. La primul contact cu biserica, Domnul mi-a vorbit. Simțeam fiori la orice cântare și la orice rugăciune care se rostea în biserică, semn că nu îi eram indiferent Domnului. Și ceva îmi spunea că trebuie să mă predau Lui, însă eu, cu încăpățânarea mea, am neglijat chemarea Sa, lucru pe care îl regret. Au început din nou să mă preocupe problemele acestei lumi și să mă gândesc mai puțin la viața mea spirituală, dar în inima mea îmi doream să mă predau Domnului, însă ceva mă ținea. Veneam la biserică și nu mai simțeam aceeași fiori, lucru care a început să mă preocupe și să mă înspăimânte, gândindu-mă că Domnul nu mă mai vrea pentru El. Am început să mă rog

Domnului să mă ajute să mă pocăiesc, să-mi dea înțelepciune să pot să-L urmez și Domnul mi-a arătat încă odată cât de mare este mila Sa, de aceea iată acum sunt aici, dar au trecut 7 ani de atunci, în care am avut o mulțime de ocazii să devin copilul Domnului dar am tot amânat, spunându-mi că mai am timp nefiind conștient că timpul cât îl mai am îl hotărăște Dumnezeu, nu eu. De multe ori am ridicat mâna și eram hotărât să mă predau Domnului, dar de fiecare dată, cel rău mă făcea să mai amân. Până într-o duminică, la predica fratelui Daniel Chereji, care vorbea despre „practicarea pocăinței și umblarea cu Domnul”, am hotărât că nu mai am timp de pierdut și că vreau cu adevărat să practic și eu pocăința și să umblu cu Domnul, așa să mă ajute Dumnezeu. Tot atunci am înțeles cu adevărat cine este Isus și ce a făcut El pentru mine. Am realizat că sunt un păcătoș și am nevoie de iertarea Lui.

“Cine are pe Fiul are viața; Cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața.” 1 Ioan 5:12a.

Îi mulțumesc Domnului că prin mila Sa, a avut răbdare cu mine în toți acești ani, și mă rog ca să mă călăuzească să rămân statornic pe cale. Sunt foarte fericit să mă aflu aici împreună cu fiica mea, Amalia, mărturisindu-L pe Dumnezeu Dumnezeu ca Domn și Stăpân în viețile noastre. Am atâtea motive să-I mulțumesc Domnului pentru modul minunat în care a lucrat în familia mea și vreau să-I mai mulțumesc pentru toți frații care s-au rugat pentru mine în tot acest timp.

“Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte: Aș vrea să locuiesc toată viața mea în casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului și să mă minunez de templul Lui” Psalmul 27:4. AMIN !

Ghiță Blidar

Pace! Mă numesc **Ștef Ionuț Andrei**, am 15 ani și m-am născut într-o familie de creștini ortodocși.

La vârsta de 9 ani am venit pentru prima dată în această biserică împreună cu familia, deoarece părinții mei urmau să se boteze în scurt timp.

Încă din prima zi am fost invitat de sora Zâna la grupele de copii, unde participam mereu cu bucurie și dragoste față de lucrurile învățate acolo. Având încă o vârstă destul de fragedă nu înțelegeam în totalitate istorioarele și temele discutate la grupă, dar esențialul că Domnul Isus Hristos a murit pentru păcatele mele, pentru ca eu să pot fi mântuit, era înfiripat în mintea și în sufletul meu.

Pe măsură ce mă maturizam am început să fiu mai atent și să înțeleg predicile care într-un mod aparte îmi spuneau că nu pot fi și nu pot face nimic fără Dumnezeu. Realizând acest lucru am început să citesc Biblia pentru a afla Adevărul, la început din când în când dar acum am ajuns să citesc zilnic.

În urma unei serii de predici ale fratelui

Ionuț Andrei Ștef

Numele meu este **Szabo Ianos**. M-am născut la 12 mai 1991 în localitatea Carei, din județul Satu Mare. Am avut părinți și 6 frați și surori. Despre frații mei știu de 2 băieți și o fată, despre ceilalți frați nu știu nimic. Când aveam vârsta de 6 ani, tatăl meu a murit, iar mama m-a abandonat și așa am ajuns la orfelinat. Tot la 6 ani am

Daniel am înțeles că sunt un păcătos a cărui răsplată, în lipsa pocăinței este moartea, și nu cea trupească ci moartea sufletească. La scurt timp s-a anunțat începerea cursurilor de cateheză și nu am ezitat nicio clipă să confirm faptul că vreau să le urmez, data acestor evenimente fiind în luna ianuarie a aceluiași an.

În momentul în care am luat această decizie știam că s-a făcut o schimbare în bine a comportamentului cât și a gândirii mele. Eram convins și încă sunt de existența unui scut protector asupra mea, împotriva tuturor lucrurilor rele. Participând la cursurile de cateheză am înțeles mai bine care este menirea noastră pe acest pământ și planul Lui pentru noi. Tot aici am aflat că dorința Domnului este că nu trebuie să fim doar ascultători ai Cuvântului ci și împlinitori. Eram sub influența lumii dar acum sunt săpat în palmele Mântuitorului.

Versetul care m-a încurajat în multe situații și care m-a susținut, se află în **Psalmul 32, versetul 8: "Eu, zice Domnul, te voi învăța și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui, și voi avea privirea îndreptată asupra ta."**

fost dus la școala specială pentru surzi de la Satu Mare, unde am învățat începând de la grădiniță până la școala profesională. Am fost coleg cu Bianca și Ghiță.

Am absolvit școala în anul 2010. În acel an m-am mutat de la orfelinat în localitatea Prislop, unde m-a luat în grijă un preot ortodox. În luna aprilie perotul m-a botezat în credința ortodoxă.

Acolo la Prislop, auzitorii m-au batjocorit și au râs de mine, iar eu m-am sătu-

continuare în pagina 6

Mă numesc **Blidar Amalia Bianca** și am 14 ani. M-am născut într-o familie de creștini ortodocși și am mers la biserica ortodoxă până la vârsta de 3 ani, împreună cu bunica și sora

mea, părinții noștri fiind plecați în străinătate la muncă. În anul 2004, chemată de mătușa Veronica Seraz, bunica a acceptat să venim la biserica „Biruința”, unde am și rămas, bunica botezându-se aici în anul 2007. Împreună, veneam duminică de duminică la biserică, eu mergând mereu la grupele de copii.

Cu toate că știam multe istorisiri biblice și am auzit de atâtea ori că Isus Cristos a murit pentru păcatele mele, aceste lucruri nu însemnau ceva mai mult pentru mine decât niște povești auzite des și știute foarte bine. Încercam să nu mint, să nu vorbesc urât și să fac fapte bune, dar niciodată nu am avut o relație personală cu Mântuitorul, sinceră să fiu, nici nu mi se părea că așa avea nevoie, pentru că, nu mă consideram o persoană rea. În vara anului 2015, fiind plecată într-o tabără creștină, auzisem din nou acele cuvinte cum că, Isus Cristos m-a iubit așa de mult încât a murit pentru păcatele mele, însa atunci, parcă ele aveau un alt înțeles pentru mine. Mi-am dat seama că și eu am nevoie de iertarea lui Dumnezeu. În acea seara,

pastorul ne-a provocat să ne predăm viața în Mâna Domnului. Atunci Duhul Sfânt m-a cercetat și mi-am dat seama de faptul că, indiferent câte fapte bune aș face, ele nu îmi pot da siguranța mântuirii și viața veșnică. În seara aceea, am fost îndemnați să mergem la pastorul bisericii noastre și să vorbim în legătură cu botezul.

Ajunsă acasă, Diavolul parcă încerca să mă facă să mă răzgândesc, să uit ce am spus în acea seară, însă, odată ce pastorul Daniel Chereji a anunțat începerea cursurilor de cateheză, am fost hotărâtă să particip. De atunci, Dumnezeu îmi remodelează viața și văd pe zi ce trece tot mai multe schimbări în viața mea. Simt prezența Lui la orice pas și chiar și în momentele mai dificile, El mă întărește.

Aș dori, în încheiere, să citez din mărturia surorii mele care zice *"Sunt foarte fericită că mă aflu aici împreună cu mama mea, recunosc ca mi-aș fi dorit să fie și tatăl meu, dar sunt sigură că Dumnezeu va lucra și la inima lui"*, iar după 7 ani, dorințele și rugăciunile celor din familie s-au împlinit. Pot să spun și eu că sunt foarte fericită să fiu aici împreună cu tatăl meu, și sunt recunoscătoare că Dumnezeu a lucrat la inima amândurora într-un mod minunat.

AMIN!

Amalia Bianca Blidar

***„Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.”
(Romani 10:9)***